

Konotacje

Każdy z Was po kolei zamyka oczy, dotyka czegoś w pobliżu. Opisuje, jakie to jest: faktura, temperatura itd., co czuje, trzymając tę rzecz/dotykając jej.

Pozwólcie dryfować swoim myślom i znajdować nieoczekiwane rozwiązania. Nie przygotowujcie odpowiedzi. Doświadczyć przedmiotów inaczej, nie wzrokiem, a dotykiem, czuciem.

Nierealne-realne

Stwórz wymaginowane słowo, coś nieistniejącego (np. fioburszka). Wskaż osobę, która poda definicję słowa, nawiązującą do treści książki „Sto lat samotności” (tak, jakby ten przedmiot był czymś realnym, praktycznym, znanym mieszkańcom Macondo). Następnie ta osoba tworzy słowo kolejne itd.

Kończycie po ułożeniu przynajmniej jednego wyrazu przez każdą z osób w grupie.

Przedmiot, alegoria

Przypomnij sobie przedmiot – symboliczny, alegoryczny, który pojawił się książce. Zadaniem grupy jest odgadnąć rzecz, o której pomyślałeś. Pozostałe osoby zadają Ci pytania.

Odpowiadasz tylko tak/nie.

Drzewo genealogiczne, symbole

Korzystając z podpowiedzi – drzewa genealogicznego Rodu Buendich – każdy z Was niech wybierze postać.

Przeprowadźcie dialog, którego temat zaczerpnijcie z okładki „Cien años de soledad” zaprojektowanej przez przyjaciela G. Garcíi Márqueza”

Postać, Dialog

Przeczytajcie cytat z autobiografii G. Garcíi Márqueza „Życie jest opowieścią.” Z jaką postacią ze „Stu lat samotności” kojarzy się Wam ten opis? Napiszcie odpowiedź.

Pierwszy pokój służył do przyjmowania wizyt, pełniąc zarazem funkcję osobistej kancelarii dziadka. Znajdowały się w nim biurko, obrotowy fotel, elektryczny wentyla-tor i biblioteczka z jedną tylko ogromną i rozpadającą się książką: słownikiem języka hiszpańskiego. Do niego przylegał warsztat złotniczy, w którym dziadek spędzał godziny, wytwarzając swoje złote, składające się z rucho-mych części rybki o malutkich oczach ze szmaragdów, w których produkcji znajdował raczej upodobanie niż chleb.

Ćwiczenie:

Nie wstając z krzeseł, odegrajcie krótki dwuosobowy dialog.

Osoby: postać z cytatu, druga dowolnie wybrana.

Miejsce akcji: opisane w cytacie.

Zasada: każde z wypowiedzianych przez Was zdań musi składać się z trzech wyrazów.

Postać, Dialog

Przeczytajcie cytat z autobiografii G. Garcíi Márqueza „Życie jest opowieścią”. Z jaką postacią ze „Stu lat samotności” kojarzy się Wam ten opis? Napiszcie odpowiedź.

Upłynęło wiele czasu, zanim Margot podporządkowała się życiu rodzinnemu. Siadała w najmniej oczekiwanych zakamarkach domostwa i kołyszac się, ssala palec.

Nie zwracała uwagi na nic poza biciem zegara, w który wpatrywała się wielkimi oczami co godzina. Przez wiele dni nie udawało się namówić jej do jedzenia. Odmawiała spokojnie, nie robiąc scen, czasem wszystko wyrzucała.

Nikt nie rozumiał, jak może żyć, nie jedząc, dopóki nie stwierdzono, że bardzo smakuje jej wilgotna ziemia

z ogrodu i kawałki wapna, odrywane ze ścian paznokciami.

Kiedy babcia to zauważyła, wylała żółć bydlęcą w najsmaczniejsze zakątki ogrodu, a doniczki naszpikowała ostrymi paprykami.

Ćwiczenie:

Nie wstając z krzeseł, odegrajcie krótki dwuosobowy dialog.

Osoby: postać z cytatu, druga dowolnie wybrana.

Miejsce akcji: dowolne.

Temat: rozpacz wymienionej postaci

Zasada: każde z wypowiedzianych przez Was zdań musi składać się z trzech wyrazów.

[illegible][illegible]

Przedmiot, Wyobrażenia

Przeczytaj cytaty z autobiografii G. Garcíi Márqueza „Życie jest opowieścią”.

Przeprowadzka do Aracataki została przez dziadków zaplanowana jako podróż zapomnienia. (...) Pułkownik wiozł ze sobą wszystko, co potrzebne, by odtworzyć przeszłość możliwie jak najdalej od złych wspomnień, prześladowany nieszczęsnymi wyrzutami po zamordowaniu człowieka w sprawie honorowej. Znał już ten region z czasów, gdy przebył go w stronę rozlewisk Ciénaga podczas jednej z wojen.

Ćwiczenie:

Zapewne odnajdujesz powiązania z powieścią „Sto lat samotności”. Wymień jeden dowolny przedmiot, kojarzący Ci się z postacią/postaciami, o których pomyślałeś oraz jego znaczenie w/dla powieści. Każda osoba w grupie wymyśla co najmniej jedno niekonwencjonalne zastosowanie tego przedmiotu. Zapiszcie.

Refleksja, Pytanie i Zaprzeczenie

Przeczytajcie cytaty z autobiografii G. Garcíi Márqueza „Życie jest opowieścią”.

Nigdy nie potrafiłem opanować lęku przed samotnością, zwłaszcza w ciemności, odnoszę jednak wrażenie, że strach ten miał konkretny powód, ponieważ w nocy materializowały się fantazje i przepowiednie babci. Jeszcze w wieku siedemdziesięciu lat widziałem w snach jaśmin w korytarzu i widma ciemnych sypialni, zawsze z tym samym uczuciem, które psuło mi całe dzieciństwo: ze strachem przed nocą. Wiele razy na całym świecie przeczuwałem podczas godzin bezsenności, że ja też dźwigam ten sam wyrok co ów mityczny dom, w którym umieraliśmy każdej nocy.

Ćwiczenie:

Cała grupa prowadzi rozmowę na temat:
Interpretacja tytułu „Sto lat samotności”.
Zadanie: można używać tylko dwóch rodzajów zdań: pytających i twierdzących rozpoczynających się od „Tak, ale...”

